

První dny doma

Návyk na nové prostředí a novou smečku

Dnem, kdy si dovezeme psí mimino domů, nám začíná spousta práce. Jen špatný majitel si myslí, že nechá psa vegetovat v novém domově bez omezení minimálně týden, ať si štěně zvyká. Hned první hodiny na nás totiž čeká mnoho ovlivňovacích činností kolem psa, které už nikdy neskončí.

V první řadě bychom měli mít dohodnutou dovolenou, abychom nevytrhli psa od matky se smečkou a nenechali ho samotného. Už tím bychom mohli udělat chybu v budoucím chování, samostatnosti psa a jeho fixaci na pána. Jiná situace nastává, pokud máme doma dalšího psa. Štěně tolik netrpí samotou, ale i tak není ideální jít hned druhý den pryč od štěněte.

Nový pes se začíná okamžitě rozkoukávat a zjišťovat podmínky cizího prostředí. Majitel by měl pozorovat povahu a projevy psa. Štěně to od prvního okamžiku dělá také. Pozoruje projevy nové smečky, pozná emoce a nejistotu nového vůdce smečky čili pána. Psovod by měl vystupovat sebejistě, rozhodně, měl by psovi od začátku ukázat možnost důvěry a bezpečí, měl by psa namísto matky začít učit a vézt.

Vše výše zmíněné je základním stavebním kamenem budoucího vztahu psovoda se psem. Budováním vztahu je i vyžadování určitých pravidel (nekousat, neskákat, místo psa, zvykání na klec, zákaz kňučení a štěkání, zakázaná místa, doba krmení, venčení). Nejlepší metodou pro budování vztahu je napodobení chování matky. A samozřejmě použití metody „cukru a biče“.

Velice důležitá je raná socializace zvířete. Nečekáme na očkování a pejska hned začneme seznamovat s cizími lidmi, psy a zvířaty. Co stihneme u pejska do čtyř měsíců, to bude mít zafixované po celý život. Cizí psy pro kontakt vybíráme pouze očkované a nekonfliktní! Štěně necháme řídit s ostatními štěňaty i dospělými psy. Pokud jsou cizí psi opravdu nekonfliktní, NEŘEŠÍME žádné projevy dospělých psů vůči štěněti. Dospělí psi učí štěně, aby příliš hrubě nekousalo, neobtěžovalo a

ukazují mu hranice správného chování. I když to někdy vypadá drsněji, pes štěněti neublíží a navíc ho učí tolik důležité komunikaci mezi zvířaty a „slušnému psímu chování“.

Učení čistotnosti a snaha o neničení věcí

Malé štěně nikdy netrestáme, když udělá loužičku nebo se vykálí. Nemá ještě pod vlivem své svěrače, a i když pochopí, že se venčí venku, nemá možnost čůrání udržet. Vytrálost jeho nervové soustavy to prostě neumožňuje.

První dny nosíme štěně ven každé dvě hodiny, dále po jídle, po probuzení a po hře. Při úspěšném vyprázdnění venku psa pochválíme a odměníme. Při nehodě doma nic neřešíme a psu nenadááváme. Pokud pejsek čůrá a kaká opravdu často a nekontrolovaně, můžeme upravit krmení i pití. Štěně budeme krmit 4 – 5 denně a vodu mu bude dávat po částech (nebude mít vodu stále k dispozici). Úpravou krmného a pitného režimu, upravíme i vyměšování.

Hned od začátku pořídíme psu spousty hraček z různého materiálu. Pokud je pes rozkouše, netrestáme ho. Když štěně kouše boty, nábytek a cokoliv nevhodného, upozorníme ho zákazovým povelům, popřípadě vytaháme za kůži za krkem. Starší štěně již vycukáme za obojek. Nikdy netrestáme psa rukou, novinami a už vůbec netrestáme se zpožděním. Takže jestli nechytíme psa při činu, nesmíme ho ztrestat. Můžeme však následně nachystat léčku a štěně si pohlídat. Jsou psi, kteří nic nezničí a jsou i ti, kteří ničí do dvou let. U takových zvířat musíme kousání věcí předcházet a můžeme je v naší nepřítomnosti zavírat do chodby nebo klece. Pejsek tím nijak netrpí. Je to jeho místo, kde odpočívá a spí. Samozřejmě je i přítomnost jeho hraček v kleci.

Zvykání na obojek a vodítko, okolní prostředí, dopravní prostředky, zvířata, věci, zvuky.

Zpravidla se uvádí, že na obojek a vodítko zvykáme štěně do týdne od pořízení. Zkrátka až si zvykne na nás, na byt, na okolí...

Já si myslím, že čím méně nad těmito situacemi budeme přemýšlet, tím lépe. Co je pro nás samozřejmostí, stane se normálním i pro psa. Většinou nasazuji obojek hned, jak kupuji štěně a přebírám jej do auta. Pokud cestuji daleko a musím pejskovi zastavovat, vypouštím ho s naprostou samozřejmostí na vodítko. Obojek nechám štěněti dva až tři dny, a potom nasazuji vždy před venčením. Během pár dní již štěně s nadšením přijímá obojek a vodítko, aby mohlo ven. V půl roce zapojím před vycházkami i koš.

Venku bychom měli štěně pouštět často navolno, abychom využily následovacího instinktu (mládě se nestane potravou, pokud následuje matku a je pod její ochranou). Tím se hlavně pes učí hlídat si psovoda. Bohužel často vidíme pravý opak, kdy psovod hlídá psa. Během fixace štěněte na pána v cizím prostředí naprosto spolehlivě budujeme přivolání.

Poznávání, rušivé vlivy, dopravní prostředky, město, vesnice, zvířata...staveniště, sutiny, střelba,... Vyrovnané zvíře (přesně takové, které jsme měli vybrat pro výcvik) většinou tyto situace neřeší. Zdravý respekt nebo leknutí pejska je v pořádku, pokud to nehraničí s bázlivostí či pseudoagresí (agrese vyvolaná strachem). A pokud se nevšedními podněty zabývá pes více, než je běžné, jde většinou o nevhodný přístup psovoda. Štěně nové situace zkoumá a hodnotí rizika, většinou však přejde do apatie vůči ruchům stejně, jak to vidí u svého klidného vůdce. Takže žádné zmatky, žádné zbytečné chlácholení, odměňování, povzbuzování nebo litování psa!!!
